

Šínová, Lenka, *Proměny tzv. kamaril v ruských dějinách 18.století*
Diplomová práce, FFUK, Ústav světových dějin, 2012, s.104 + přílohy

---

Lenka Šínová se rozhodla ve své diplomové práci zabývat problematikou vlády ruských careven poloviny 18.století, nepřilíš sledovanou českou historiografií, a navázat tak na svoji bakalářskou práci, kterou věnovala jedné z nejvýznamnějších postav anenské kamarily, carevnu favoritovi a později také regentu ruského impéria Ernstu Johannu Bironovi. Jejím úkolem se tentokrát stalo studium kamaril nejen Anny Ivanovny, ale také jejich následnic Anny Leopoldovy, respektive Ivana VI., a Alžběty Petrovy a především jejich srovnání.

Vzhledem ke sledované problematice rozdělila autorka svoji práci do tří základních celků, v nichž se věnovala charakteristice osobnosti panovnic, vládním institucích a především osobám, které příslušely do jednotlivých kamaril. Na základě studia pramenů se pokusila postihnout jejich povahu, způsoby jednání a nejdůležitější činy. Na závěr každé z těchto obsáhlejších kapitol zařadila dílčí shrnutí a v samotném závěru práce se pokusila o obsáhlejší srovnání. V úvodu autorka seznámila s obsáhlou pramennou základnou, kterou ve své práci využila, a pokusila se o její charakteristiku, a nastínila přehled použité literatury.

Za příhodné považuji zařazení kratšího teoretického pojednání, vysvětlujícího klíčové pojmy kamarila a favorit, které mají pro předloženou práci zásadní důležitost. Domnívám se však, že zatímco k jejich objasnění jedna stránka textu zcela dostačuje, u pojmu absolutismus vede tato stručnost k přílišné schematičnosti a šablonovitosti a v případě snahy o charakteristiku samoděržaví, téměř až k nedostatečnosti a bylo by snad lepší jej raději nezařazovat. Tady bych si také dovolila autorce oponovat. Netvrdila bych, že „v Anglii dosáhl absolutismus vrcholu za vlády Alžběty I.“, i když toto tvrzení Šínová vzápětí koriguje sdělením, že absolutismus „na Britských ostrovech nikdy nedospěl do své klasické formy“ (s.20), neboť v alžbětinské Anglii chybí tak důležitá opora absolutismu, jakou byla armáda, a naopak se stále schází ke svému jednání parlament. Pokud lze mezi opory anglického absolutismu řadit „obchodnickou šlechtu“ (s.21), i když se lze jen dohadovat, jaké vrstvy tím autorka míní, ve Francii se šlechta do obchodního podnikání rozhodně nezapojovala. Na druhé straně v Anglii neexistovala úřednická šlechta. Dále nemohu souhlasit s připodobněním ruského samoděržaví 18.století k vládnímu systému v byzantské říši 11. - 13.století (s.21), kde minimálně po celé jedno století za vlády prvních tří komnénovských císařů nedošlo k žádnému převratu, rozhodně nelze mluvit o převaze šlechty zahraničního původu a podle mého názoru lze stěží nalézt kritéria, podle kterých by se tyto vládní systémy shodovaly. To však představuje v kontextu celé práce pouze nepodstatný detail.

Diplomová práce Lenky Šínové má po všech stránkách velmi solidní úroveň a lze jí vytknout opravdu jen málo. Je dobře obsahově strukturovaná i odborně zpracovaná, stylistická i jazyková úroveň textu je na odpovídající úrovni. Autorka dobře pracuje s prameny i s odbornou literaturou.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem doporučuji diplomovou práci Lenky Šínové k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou výborně.

Praha, 12.zář 2012

doc. PhDr.Dana Picková,CSc.